

דברי הכפר

והאדמה כדרכה, תשתוק.
עשב יצמח וגם יבול, ממלכות תיוסדנה ותפולנה,
ארצות תיושבנה ותישאנה, אהבות תפרחנה ותכלינה,
נביאים יוקדשו וישחטו. והאדמה, כדרכה הנצחית,
שתוק תשתוק.....

...למעלה, למעלה, מרחפים עבים קלים, שקופים,
למעלה מהם מאיר הירח. רך ויפה הוא אור הירח,
אבל אין הוא אלא אור שאול מן השמש. וכך אור פני
האהובה, ואור יפי העולם, ואור כל הדברים, אינם
אלא אורה המושאל של הנשמה.
ואור הנשמה אינו אלא אורו המושאל של האלוהים...

פנחס שדה "החיים כמשל"

מס. 788
15.10.82
כ"ח תשרי תשמ"ג
כפר הנשיא

1

אנו מלווים היום למנוחת עולמים את גברת לברט, דודה ריי, שבמשך השנים ששהתה במחיצתנו, מאז עלתה ארצה ב-1960, הפכה לדמות מוכרת ומקובלת. לא כולם הסתדרו איתה או הכינו את הגורמים והנסיבות שעצבו את אופיה, והשפיעו על חייה לאורך כל הדרך. אשה יהודיה שנולדה וגדלה באיסט-אנד היהודי של לונדון בהתחלת המאה הזאת כשהציפות בדיור והמאבק על החיים, שהיו מנת חלקם של עשרות אלפי המהגרים היהודיים שברחו מן הפרעות של רוסיה ופולין, חיבו כל אחד ואחד להיות קשוח וערמומי ובעל חושים של קיפוד מתגונן או לחדל מלהתקיים. דודה ריי עמדה במאבק הקשה של חיי היום יום בשוק היהודי המפורסם של פטיקוט-ליין - אשה רווקה ובודדה באיזור שהלך והתרוקן מיהודים אחרי מלחמת העולם השנייה.

ב-1959 באה דודה ריי, דודה של סטלה, נטע והנרי, לביקור ראשון בארץ, כאן היא פגשה גבר יהודי בערוב ימיו - מר לברט שהציע לה נישואין. שנה אחרי כן היא שבה ארצה להשתקע והם נשאו. הנישואים ארכו לא יותר משנה ואז נפטר מר לברט.

מאז ראתה דודה ריי בקיבוץ זה את ביתה. אשה שמעטים השכילו לחדור בעד המגן החיצוני ולמצא את הלב הרחמן שהיה בה. לא נשכח, בקי ואני, באיזו מסירות היא טפלה בשכנתה גברת ביגר, אמא של בקי, ששנתיים האחרונות של חייה היו קשות וכואבות, היא בקרה, עזרה ודאגה.

ומתוך זה, במשך שלוש-עשרה השנים האחרונות, הצלחתי להכיר את גברת לברט, מצאתי בה את אותו ההומור היהודי היודע-לצחוק מעצמו ומגורלו. מצאתי בה נכונות לדו-קרב מילולי איתי במיוחד בתקופה שעבדתי בחדר האוכל. מצאתי בה נפש בודדה שהגיעה בקץ ימיה לעייפות ולחוסר רצון להמשיך.

אני מאד חיבבתי אותה ראיתי בה טיפוס מופלא השייך לסוג היהודים ההולך ונעלם מעולמנו. קבוץ זה יהיה עני יותר עקב הליכתה מאיתנו.

יהי זכרה ברוך

אריק

תנחומים

בית כפר הנשיא משתתף בצערם של סטלה, נטע והנרי ובני משפחותיהם במות דודה ריי.

ומשתתף בצערו של משה ובני משפחתו במות אימו בחו"ל.

נר זיכרון

נדליק נר לזיכרם של:

גבי לואיס אפרוט - א' חשון
גבי אסיה נמנוב - ה' חשון
פיליס לטוביץ - ו' חשון

3' יונן הדק

(לשעבר מה נשמע)

* רוח ההתנדבות היה וקימת גם בכפר הנשיא! האם ידעתם שחברנו הוותיקים שהם מעל גיל הגיוס, וחילבים לחתום כל פעם שהם יוצאים לשמירה של שבוע במשק, שהם עושים זאת בהתנדבות?

* עליזה חצור הפתיעה את כולנו, לא כל שכן את משפחתה כאשר חזרה ביום ו' האחרון מתקופת נדודים בחו"ל. טוב לראותך שוב בבית, עליזה - אחולינו להתאקלמות מהירה.

* לדגל חתנות של ריצ'ארד וניקול התאסף כל שבט איסטון על ששת האחים ומשפחותיהם. נראה היה לי שהם יכולים לאכלס קבוץ שלם ועם כל הכישורים - להצליח יפה בעסק.

דני סטיל נסע לאנגליה לביקור משפחתי. בילוי נעים - ותחזור מהר אלינו לטמשה.

* שמואל חצור חזר מחו"ל ונראה מרוצה. בעוד שבוע ימים נוסעים ראובן ואוסי לאותה מטרה - למכור את התוצרת!!

* לכל החברים אשר ברכו את ברוס בהחלמה מהירה אחרי ניתוח בברך - יש לנו חדשות בשבילכם - הברך בסדר גמור - והאוזן (שנחתה) מחלימה לשביעות רצונם של הרופאים. לשמחתנו, ברוס חזר הביתה ורק נשאר לנו לאחל לו החלמה מהירה.

* ילדי הקט-סל נצחו שוב - הפעם את יסוד המעלה ורק במקרה - הגדולים שלנו (הפועל כפר הנשיא) הביסו את יסוד המעלה השבוע. חוץ מן המשחק עצמו, תענוג לראות את פרצופי ההורים המאושרים כל פעם שכניהם קולעים סל.

* עוד בשטח הכדורסל, יום אחרי החלטת האספה לשפץ את המגרש, התחילו כבר לבצע את העבודה שם! התוצאות אמורות להיות נפלאות. (נקווה שגם כך במשחקים הבאים!!)

שבת שלום,

אלזה לרוב וקצת עדנה

אירועי סוכות תש"ל

3.

כשחנה באה אלי מטעם ו' חגים ובקשה ממני לרכז את חג הסוכות, חשבתי שזה יהיה אתגר בשבילי, אחרי חודשים של אי פעילות תרבותית מצידו.
היא אמרה לי שתשמח מאד אם אמנם אסכים, כי אני השם האחרון ברשימה שלה. כולם מוכנים לעזור לי אך אף אחד לא מוכן לרכז את החג כולו.
היא שכחה להגיד לי שאין ו' תרבות ואין צוות חג סוכות, אבל את זאת גיליתי במשך הזמן....

ישבתי ותכננתי תוכנית לשמונה ימים של חג סוכות. דפדפתי בידעונים ישנים, הוצאתי רעיונות יפים, עשיתי לעצמי כרטסת עם פעולות לכל ימי החג והלכתי מלאת תקווה לחפש לי עוזרים מבין כל השמות שחנה מסרה לי "שהיו מוכנים לעזור". ולא לארגן. הרכבתי לי עוד רשימות עם אדי והלכתי לחפש שוב. הפעם היה לי יותר מזל - מצאתי כמה מארגנים לכמה פעולות וסוף סוף הרגשתי שאירועים מוצלחים עשויים לקרות פה, בלי יותר מידי יאוש מצידו.

תודתי לכל החברים הבאים שעבדו, הציעו ועודדו אותי ועוד כחמישים חברים שהיו מעורבים בחג סוכות זה.

לפאול שבנה את הסוכה, הגדולה והנהדרת יחד עם עוד כמה חבר'ה, ליוחנן - בעד הסכך והסבלנות, לילדי ארבל שקשטו אותה ולמליון שהאיר, לאלן איסטון והצוות שלו שאירגן את קבלת החג המסורתי והמרשים. לדוד ד. שארגן את התערוכה של הכלים החקלאיים - בשביל הילדים זה היה כמעט כמו לונה פארק.

לצביה, ג'ק ג, בני ג. ולכל החברים שתכננו הצילו והרימו את מסיבת חג סוכות כח"א. שוב לפאול בעד ההדרכה ביצירת עיפונים. (בשבילי זה היה יום מתסכל, בשנה האחרונה - שברתי את העיפון פעמיים ולא היה לי עיפון לתחרות בצהריים). כולם הצליחו להכין עיפונים יצאו עם הרגשה של סיפוק ואחרי הצהריים היתה תחרות פשוט נהדרת. הרוח היתה במקום הנכון, ואפילו אם העיפון לא עלה, היה כיף להיות שם ורק אני הייתי קצת עצובה כי שלי נשבר.
לבנות היובל שחלקו גלידה בסרט במוצאי שבת
לשאולה וללאה שארגנו ארוחת ארבע משותפת בסוכה הגדולה - כולם נהנו והייתה אווירה נהדרת.

לשלומית והצוות שלה שהדריכו אותנו בעשיית עיצים בערב חברתי, להילרי שסיפקה ידע וחומרים להדבקת חומרי טבע, לליבי וגב' שהדריכו אותנו בסידור פרחים, ליניב שסיפק את הפרחים. לג'נט שאירגנה את הערב.
לחנה מ. ולכל המשפחות שאירחו את כל החברים שבאו אליהם לסוכתם בשכונות להנרי ש' ופרנק וג'ין שארגנו את הערב משחק שח סימולטני. ליעל ש' להכנת טקס "שמחת תורה" על הגג.

ליואל, אבי, אמיר ולכל החבר'ה שהקימו את האוהל הבדווי על הדשא הגדול. לאבי שהתקין את התנור באמצע האוהל.
שוב ליוחנן בשביל הסבלנות לכל אלה שבשלו שישליק, למיכאל ולג'ורג' על הסיפורים שלהם, לירון גרשון ודינה בעד המוסיקה המקורית, לרובן ושרה שביאו 25 שמיכות ברגע האחרון.
לכל אלה שבאו ליום כיף בכנרת - זה היה ממש כיף ואני הכי נהנתי מכולם לשמעון ולפלא בשביל הסבלנות ולג'וויס ולסדרנים במשך כל החג.
סה"כ - חג סוכות נהדר היה לנו ועכשיו אתם יכולים לנוח קצת עד החג הבא. ולא לשכוח את שנחה שעודדה אותי בלי סוף - לכולם, תודה.

רג'י

מתכת הדאיה

14.9.82

שלום לכולם, שנה טובה!

אני באוסטרליה. כל שבועיים אני מקבלת את דברי הכפר וכל סוטה וכל פעם ישנם מאמרים שהייתי רוצה להגיב עליהם, שאלות שהייתי רוצה לטאול, נושאים שהייתי מעוניינת לדבר עליהם עם מישהו - אבל אין לי עם מי...
היום קבלתי "בוהמיה" נוספת של עיתונים (ולכל העוסקים בהם - תודה)
לכן החלטתי לשבת ולכתוב קצת. ישנם די הרבה ששומעים ממני כך שאני צריכה להשתדל לא לשעמם אותם. תמיד מקבל ממני הכי הרבה מכתבים - לכל מי שמעוניין בפרטים נוספים עלי - לא להדחף!

ובכן, התחלתי באנגליה, המשכתי לאמריקה וכרגע אני באוסטרליה. באנגליה היו לי שבועה שבועות של שמש חמה ואפילו שבועיים חמסין. בכל יום הייתי על הרכבת בדרך לראות חברים או דודים כך שיצא לי קצת להכיר וללמד את חילי העם האנגלי וגם לתפוס בטחון בלהסתובב לבד. הספקתי לעבור הרבה חוויות חיוביות ושליליות.

באחד המקרים הרכבת התחתית נתקעה מתחת לאדמה בגלל הצפה של גשמים פתאומיים. היה חם, לא היה אוויר לנשימה ואף אחד לא ידע מה קורה. אבל האנגלים ממשיכים לשבת בשקט; אף אחד לא קם; לא זז, לא הניד עפעף, והזמן זוחל לו לאיטו. אחרי שעה של המתנה ופחדים (לא היתה שום אפשרות לצאת והמים חדרו למנהרה) החלטתי ללכת ולשאול את עובד הרכבת שישנו בכל קרון - מה קורה? הוא נתן לי הסבר מלא, פניתי לחזור לכסא שלי ואז... כל אחד מהנוסעים עצר אותי לשאול מה אמר עובד הרכבת... חשבתי לעצמי - מה הם היו עושים בלי ישראלית אמיצה...

המלחמה בארץ התחילה עוד שהייתי באנגליה. מוזר - גם מלחמת יום כפור התחילה 5 ימים אחרי שאמא ואני הגענו לביקור של 6 שבועות באנגליה. זו הרגשה איומה. התלבטויות אין סופיות אם לחזור או לא.

תמיד הייתי מספרת לחברים שלי איך זה להיות בארץ אחרת כשאצלך בארץ יש מלחמה. לא חלמתי שזה יקרה לי בשנית.

המשכתי ללוס אנג'לס, שם נהנתי פחות משום שאי אפשר לזוז בלי מכונת ו/או רישיון נהיגה. הייתי תלויה באחרים כל הזמן השתעממתי בשעות היום. ביקרתי בסן-פרנסיסקו ובקולורדו. שם נהנתי יותר, חוץ מזה שהיה הרבה יותר מה לראות ולעשות, עם תחבורה ציבורית יותר יעילה מקליפורניה.

עכשיו אני באוסטרליה. ארץ נפלאה עם כל כך הרבה אפשרויות. אנשים ידידותיים בעיקר בגלל שאין הרבה אלימות והאווירה באופן כללי מאד רגועה. עבדתי כמה שבועות בסידני, ובשלב זה אני חיה בחווה עם משפחה. ישנה בצורת חמורה כאן וזה מדכא - עד כה ישנם 80,000 חוות בלי הכנסה כספית השנה. זהו פחות או יותר, הצעד הבא שלי יהיה חזרה לאמריקה לצד של ניו-יורק, בתקווה לחזור הביתה דרך אירופה. (כסף?!)
תשמרו על לירי ולופטנזה בשבילי (אלה החתולים שלי) וגם על תמיר.

אורה.

ימי נישואין

* * * * *

מרים וברוך	17.10
צפורה ושאל סמברג	18.10
מתי ואיזי דיבון	22.10

ימי הולדת

* * * * *

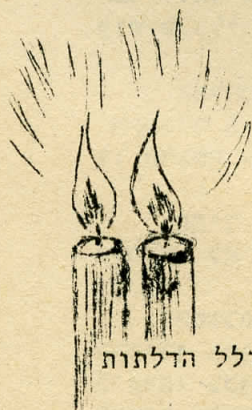
ג'ק קרבוק	17.10
ברוס וויטהם	
אבנר מנז'יגורסקי	
רוני אברומוב	18.10
דני חייט	19.10
לילך הדר	
ג'ק גולן	20.10
נח שיין	22.10
יואל ווינטרוב	
ג'ני אלמן	23.10

לכל החברים רב תודות
על עזרתכם והושטת ידכם
בחתונתנו!
שלכם בהוקרה
ניקול וריצארד.

קבלת שבת

* * * * *

השבוע נחדש את קבלות השבת.
התכנסות בשעה 18.45.
סגירת דלתות בשעה 19.00, כולל הדלתות
החיצוניות.
החברים שאינם מעוניינים להשתתף בקבלת השבת,
מתבקשים בכל לשון של בקשה, להמתין במועדון.

אנא שתפו פעולה
תודה
שבת שלום
המארגנים.

"דברי" מתבוננת בעצמה

התכנסנו, השתפרנו, בקרנו, שמענו, דברנו (לא דופי, אנחנו מקווים - אחרת ישמע כמו רשימת החטאים ביום הכיפורים) יש בעיות טכניות שאם לא נפתר אותם לא יצא לאור עלון הקבוץ כלל.

ציונה, עמוד התווך של השטח הטכני עומדת לנסוע לחו"ל. בזמנו המפעל קבל על עצמו את ענין הדפסת הסטנטלים. כיום, חייבים לקבל מישהו שמסוגל להדפיס את העלון במשך יום עבודה אחד. בלי זה כל שאר הדברים סרק. רצוי שסדרני העבודה באשר הם יקחו בחשבון שאי אפשר להקציב חצי יום לעבודה זו בתקווה שאין שהוא משהו יופיע. להדפסה חייבים לתת יום עבודה שלם.

בעית העיטור נשארתי לעת עתה בעיה, ועדת העבודה אינה מוכנה להקציב חצי יום לעיטור ולכן עופרה, לצערנו, תהדל לעטר את דפי העלון. החלטנו לפנות למספר חברים המסוגלים לעשות משהו בשטח הגרפיקה כדי שבמעין "סכב" יעטר כל אחד פעם אחת בששה שבועות (יש כבר חמישה המוכנים).

מגיליון זה ישנה "מה נשמע" את מתכו תו. צילה ומשה יכתבו את הטור אחד לשבועיים (כל אחד) אולם לא יתעסקו בעינינו לידות, מילואים, איחולי החלמה, וכדומה. בסוף יתחרו עם כותבי הטור "בנינו לבין עצמנו".

לא נזניח את הלידות ושאר הרכילויות: עדנה ואלזה יתפלנה בכל מה שרצית לדעת על הפרנסה שאנחנו מספקים לבתי חולים ובו קיימת גם הצעה להוסיף טור חדש בשם "מה נשמע", בכוונתו להוסיף להרחיב את העלון בתוספת טורים חדשים-הענף באש צולבת; ספורט וחינוך; עיני חברה, פוליטיקה וביקורת.

כל מי שמוכן לכתוב שירים, סיפורים, מאמרים, או לנצל דפי העלון למחאות כגון: אכפת לי, כואב לי, מדגוג לי, אבד לי, בא לי, יבוא על הכרכה

לסיום: עיון בעלונים של כמה משקים אחרים משכנע שיש לנו עלון שעולה בתוכנו ורב גוונים.

אין בסיס לשמועה שמערכת העלון עומדת להתפטר.

- שקלנו שכיחת שבת מחוץ למשרד סדרן העבודה וכל הפלקרטים היו מוכנים:

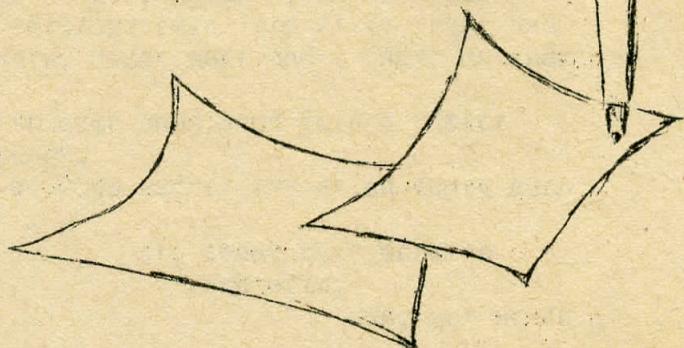
"העלון לא ימריא בלי מדפיסה"

"דברי - האינשטיין של העלונים"

"סוטים מתבגרים - התמסדו - אין לכם מה להפסיד מלבד האשליות" (משה מארכס)

"אם תרצו יש לנו עלון..."

המערכת

מה נשאל?

חשבתי לתומי שאני אחיה הראשון שיתעסק ב"מה נשמע" בלי איחולים שונים, שפופים קלים, החלמות מהירות ונסיעות לשם ומשם, אבל קרה מה שקרה, ולפני שבוע קבוצת צעירים, שבכלל לא שילכים לעלון הזה, תפסה את השלטון ולקחה ממני את הכבוד. וכך, כל האיחולים ושפופים והחלמות ונסיעות מהשבוע מופיעים במדור נפרד ומיוחד להם ולהם בלבד. אני אסלח לצעירות האלה מלפני שבוע כי כנראה מן מפולת גנטית אירעה אצלם והם כתבו כמעט כמו בני אדם.

הג הסוכות עבר והיה טוב. מרשימה מאד היתה הסוכה וקבל החג בה. היו לנו אורחים מירושלים, ההורים, כמובן, ממעמד ה"אינטלגנציה" וארבעת ילדיהם בדרך לאותו המעמד. בזמן הטקס הם, שניהם העירו לי שמשמעות הסוכה היא זכר ליציאת מצריים ואיך זה יכול להיות שבסוף סוכות מבקשים גשם ומצפים ליורה. האם אינני יודע, הם המשיכו, שאם הסוכה היא כזכר ליציאת מצריים, אז מדובר על עונת האביב וממתי יורד היורה באביב? אינני מיתימר להשתייכות למעמד שלהם, אבל הצטרכתי להגיד בכדי לשמור על השם הטוב של המשק, מלמלתי משהו על "הבקורת העליונה" של ספרי התנ"ך ודבר אחד בטוח ללא ספק, הוספתי, שאז לא גדלו כותנה. אינני חושב שהם התרשמו מהערות!

על ההפרעות בקרית שמונה כאשר שמעון פרס דבר שם לא אתיחס. למה לקלקל עוד סוף שבוע? אבל על מפגש אחר, חייב אני להעיר מספר הערות. בשבוע שעבר, התקיים מפגש של עולי בריטניה עם כמה ממנהיגי הפדרציה הציונית הבריטית שם, (גרבייל גנר ועוד), שבאו לשמוע קצת, לא ממקורות רישמיים על התקופה האחרונה אצלנו. חבל שלא הקלטנו מה שנאמר שם, אנחנו היינו כמה חברי המשק, מבית העמק ומלכיא ועוד עולים מבריטניה, תושבי כרמיאל, נהריה ועוד. היו בניהם שהשמיעו דעות על הטבח במחנה הפליטים בלבנון שהיו גזעניות בצורה הקיצונית ביותר. קשה להאמין, אבל אפילו שם שמענו קריאות של "בגין, בגין" וכל זה מאנשים שנולדו וגדלו והתחנכו בבריטניה הגדולה ולא בדרום ספרד. אני לא יכולתי לסבול יותר ולאחר הפרעה קולנית, ממני, יצאתי לאחר שאיחלתי לגרבייל גנר "The best of British" על פגישתו המזכוכית למחרת עם הבגין ההוא.

טוב מפעם לפעם לעמוד לפני לוח המודעות ולהתבונן היטב על כל שתלוי שם. רבותי, יש הרבה ללמד שם ויש הרבה שאפשר להנות ממנו. לדוגמא!

ראיתי שם מודעה על קיום הכנס הפמיניסטי ה-5 בנושא "אלימות נגד נשים". היות ולא היה מובן לי האם עלי להיות בעד או נגד, המשכתי לקרוא את התוכנית בשלמותה. נושאים רבים, שונים ומשונים לדונו בסדנאות. וגם אז לא ידעתי האם הם רוצים שאצביע בעד או נגד. רק לקראת הסוף, חשבתי שאני מתחיל להבין מה באמת הם רצו מהקהל הרחב.

בתכנית הכללית היה כתוב שביום שבת יתקיים מצעד מחאה מתחת לכותרת "השיבו לנו את הלילה" למחרת היום יתקיים "יום כיף".

כתוב שאם ישנן שאלות, יש לפנות למרכזת של הכנס אצלנו והייתי מת לשמוע ממנה מה קרה בדיוק בימי שבת וראשון.

נו, נשתמע בעוד שבועיים

שבת שלום,

משה, אבי אביבה.

בס חג הסוכות

כשמגיע ערב חג סוכות ובכל בית ילדים מתנוססת סוכה לתפארת, נראה לי כי יש לרדת לטבריה, לקברו של רבי מאיר בעל הנס ולהודות לו על עוד פלא שחולל.

זה התחיל כשחיפשתי חומרים לסוכה עבור כיתת שיבולת (המפורסמת משכבר הימים במדור מכובד זה).

אלק (אב מפורסם בכיתה) אמר שהשנה כל הקרשים בקיבוץ שייכים לא לנו אלא, לקבלן בשם אפשטיין ושאין לי מה לחפש אצל גרשי.
כל הצינורות שייכים לברוס ובעצם אין לו בכלל צינורות.
ואז עברנו לשלב ב' לברר אלה אבות יכולים להופיע בבקר ולעזור לנו (בערב הכנים באימון כדור סל) התשובות ידועות כבר לכל המחנכים:
אב א': יש לי מחר ישיבת הנהלה.
אב ב': יש לי מחר ישיבה במועצה.
אב ג': אני מוכן אבל אני בתל אביב.
אב ד': כבר התחייבתי לבנות את סוכת כיתת מירוס.
אב ה': אני בונה השנה סוכות לגנים ולפעוטון אחד.
אב ו': תגידי איזה בת יש לי בכיתת שבולת?
הוחלט לבסוף שהבנים יבנו בעצמם את הסוכה בעזרת דודו - מורה מכובד בפני עצמו.

ביום המזועד, שעתיים לפני הזמן שנקבע לבניה, הופיע לפתע ברוס עם צינורות וחלקי חיבור ותוך חצי שעה, בעזרת כל הבנים התנוססה לה מסגרת מפוארת. הוא אשר אמרנו, פשוט נס וחבל סתם לבזבז זמן באירגונים כושלים.

ואז עלתה השאלה המרכזית: "איפה יוחנן עם הסכך?" ומשום מה, בו ברגע, נשמע יוחנן לתפילה ומאי שם הופיעה עגלה מלאה ענפים. נס או לא נס?

לגבי סוכת גן שקד, אמרה לי הגננת למסור לבעלי שיופיע ב-16.00 אמרתי: "הוא היה במשלוח, ניל במילואים, הערב הוא בתורנות ומחר קוטפים אבוקדו". בהיותה מנוסה לא פחות ממני בתשובות סרק אלה, ענתה שהפזמון כבר מוכר מכל אב ואב ושיש, לעשות מאונץ עילאי לטובת טפינו.

בשעה היעודה, בגן שקד כבר היה סכך, היו אבות וגם אימהותו בן רגע עמדה סוכה לתפארת. נס? או שמע ניסיון של שנים?
משם כבר היו הורים רבים עם היד על הדופק (של השעון) כי היו אמורים לרוץ לעזור בבניית הסוכה של כיתת סיני. מטפלת "סיני" כססה ציפורניה בחרדה ושאלה: "איפה יוחנן?"

כשהתענינתי למחרת מה קרה בכיתת סיני, התברר כי אחד הביא קרש, אחר מקדח, שלישי משור ושוב כמה לה סוכה בישראל.

אז תודה לכם מחוללי הניסים: ברוס, יוחנן וכל ההורים המסורים שהפכו בעיני את סימן השאלה לעובדה ואת הקטסטרופה באופק לחג שמח.

עד חרמה

מכל מלחמות ישראל לא היתה מלחמה שבה נכשלה בהשגות מטרותיה.
במאבק חסר תקדים לחיסול טוטלי של החיות הרגליות התלכדו לא מכבר כל לוחמי
העבר וכל אלה שרק הזכרת שם האויב מקבלים פריחות ואכזמות יתאוות הנקם מקננת
בלבם. על מנת למגר את קני החוליות הרבות שהתמקמו במקומות מסתור ובאזורים
נייטרליים לחלוטין, נוסו אמצעי הלחימה הקונבנציונליים ובלית ברירה פותחו
יים הזמן אמצעים חדשים ומודרניים שמחמת בטיחות ובטחון לא כאן המקום לתאר את דרך
עולתם. המדובר בעזרי הלחימה הביו-כימיים לצורותיהם. אם בריסוסים חריפים
ואם בכיסוי השטח כולו בחומרים שטוח השפעתם עדיין לא נודע.

מבין העם קמו לפתע יפי הנפש, המכונים והפסמיסטים למיניהם: "לא תוכלו
להם! כבר מאז קוב המדינה אף אמצעי לא עזר! חיסול טוטלי? אין כדבר הזה.
תחסלו במקום אחד ומיד יוצצו במקום אחר. יש צורך בפתרון כולל, מסוג שונה"

ואילו העוסקים במלאכת הקודש ממשיכים בשלהם בעקשנות ללא גבול.
בכל פעם בה התגלה האויב החלו וליכוחים
סוערים בקרב קבוצות בעם. "אתם האשמים,
בימכם ובגלל הזנחתכם פשע הנגע".
ולעומתם אחרים: "אתם נושאים היום באחריות!
ל תנסו להטיל את האש על היסטוריה חולפת".
בקיצור, בשכר לי הפופיק ממלחמות אבודות
מראש.

ואם לא נמצא פתרון לבעיות הכלינים
בראשי רבים ויפים מאיתנו,
הרי שלא תהיה ברירה אלא למצא דרך לחיות
עמן חיי דו-קיום בשלום.

הנה מה טוב ומה נעים

יפה שחברים נשמעו לתוראות המכבסה לגבי
פרוק סוכותיהם ולא שלחו לכביסה גם מסמרים,
נעצים, פירות, קישוטים וכיוצא בזה חפצים
על פי הרשימה שפורטה בעלון בשבוע שעבר.

רק חבל שלא נשמעה אזתרה דומה לגבי הערב הבדואי שנערך ביו' ו' האחרון
על הדשא הגדול.

להלן פריטים שהגיעו למכבסה לאחר מען:

1 ג'לאביה	7 שמיכות
2 תחתונים	4 כאפיות
1 כלב	5 פיתות
1 זוג מחובק (כולל שק שינה)	3 כוסות
1 אלוהינו	1/2 6 חתיכות שישליק (לעוסות)
הודעה נוספת מהמכבסה:	1 מלפפון

1. מלפפונים מכבסים אך ורק עם בגדי עבודה.
 2. אין לזרוק כלבים לכביסה סינטטית.
- בברכת הניקיון הוא מצילנו.

צילה ב"ד

סיגרו את מקלט הטלויזיה ואספר לכם מה קורה באמת.

6.45, פנצ'ר בגלגל האופ. ים. אני מתחילה לרוץ לחדר האוכל ובזכרת ליד גן רימון ששכחתי את החומר לכיתה שבלעדיו אי אפשר לקיים שיעור היום. מהר אני פונה הביתה ואחרי חיפושים, מתחילה שוב לרוץ לחדר האוכל - עמוסה תיק מלא ספרים ביד אחת, סל כשביל הלחם והחלב ופרו כחשך אחד ביד השניה, וביד השלישית כביסה מלוכלכת. בין השיניים, מכתבים שאני צריכה לשלשל ונתק למדפאת שיניים להגיד שלא אוכל לבוא לראות את הרופא בשעה שקבע לי כי אני מלמדת.

7.10 מתקרב, אז אין זמן לאכול - עושים דיאטה לא? - והאוטובוס הצהוב מגיע. עולים ויושבים ואז יש לי זמן לזכר את כל הדברים ששכחתי בחדר, כמו השעון שלי הקסטה שהתכוונתי להשמיע, גמבונים שהליתי צריכה להחזיר ועוד כמה דברים. באותו זמן אני שמה לב שלא ענדתי עגילים וכאשר אני רואה את עצמי במראה הקמורה של הנהג, אני מחליטה שאני שוכחת את צבע השמלה שלי. אין דבר, נסתדר!

מגיעים לכפר בלום אחרי נסיעה שאפשר להשוות אותה עם מירוץ מונטה קרלו ואני רצה לחדר מורים, מתכננת בנתלים שיעורים בראשי כי שכחתי ספר מסוים בבית וגם הקסטה.

נכנסת לחדר המורים והמשבצת מכריזה שאני צריכה לקחת שיעור נוסף היום כי מורה מסוים יצא למילואים. אני צריכה לתכנן גם את השיעור הזה. - בלי להכיר את הילדים או את החומר שהם לומדים. אך אין דבר, נסתדר!

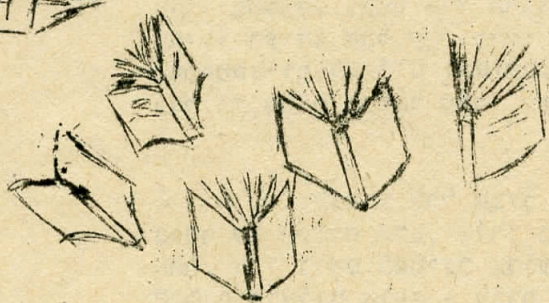
אני נזכרת שזה השיעור הראשון שלי בבנין החדש, אני מתחילה לרוץ לכיוון שממנו באתי. לא קל לרוץ כי יש מאות ילדים בדרך, שבכלל לא ממהרים לאף מקום. המרחק בין הבינים די גדול ועד שאני מגיעה אליו, אני כבר מזיעה ושחוסה ובינתיים אבזם הסנדל נקרע. אני פונה לספריה לקחת את הספר שאצטרך במקום זה שלא הבאתי והספרניות מנפנפות לי ואני מבינה מתנועות הידיים והפרצופים שלהם שיעוד לא פותחים כי מנקים. אז לא אוכל לקבל את הספר הדרוש. אין דבר נסתדר!!

אני עולה למעלה לכיוון י"ב וריח הקפה כבר עולה באויר. מאז שנכנסו לבנין החדש החברה של החטיבה העליונה לא מפסיקים לשתות קפה בנחת כפינות שלהם.

אני מתחלקת על הרצפה החלקה מאד, ומחייכת, תודותי לתלמיד בריון אחד שעוזר לי להרים את ספרי וכל תוכן הקלמר שנשפך לכל עבר. "תודה, תודה! בוקר טוב בקר טוב!" אני נכנסת לחדר הכיתה סוף סוף, ומתמוטטת על הכסא. עכשיו אני יכולה לנשום ולהשתחרר. טוב לי עם החברה בכיתה. פתאם קול אחד שואל: "עדנה מה את עושה פה? יש לנו שיעור תנ"ך עכשיו, אנגלית רק בשיעור שני."

סוף המשדר להיום, המשך יבוא.

עדנה.

....לנסוע לתל אביב לאולם הנשפים של מלון הילטון, יחד עם הקזינו של ג'ים, לארוחה חגיגית למען המלחמה בסרטן בישראל.
אני מפעיל שולחן רולטה, צועק: "Faites - Vous - Jeux" קהל רב מתאסף.
אייבי נתן שם, כספו על הלוח הענק. הוא ממקם את השטח בשיטה מתוחכמת וזוכה בסכום גדול. אפשר לסמוך על אייבי. מייד שם את הזכיה כולה על מספר בודד אחד ומפסיד את הכל. יופי.

שואל: מה בין קבוצת לבין קזינו? באיזה כסף משחקים אצליכם בקזינו?
איכשהוא אני עונה לו וממשיך לסובב את הגלגל "יותר בטוח מהבורסה של תל אביב" אני צועק פתאום. דממה, מתברר שמחצית הקהל בנקאים ממשפחת רקנטי! בכל זאת הערב מוצלח מאד אני נהנה מהמשחק; מההצגה של חברי כפר הנשיא בתור מהמרים מקצועיים ומארוחה נהדרת עם ארבע מנות אחרונות. מעל לכל אני מנצל הזדמנות יפה זאת לתרום חלקי הצנוע למטרה כה חשובה - ולהחזיר חלק קטן של חוב ישן שמשפחת פרימוסט חייבת לאותה אגודה.

....לנסוע לתל אביב להפגין נגד ממשלתנו אשר לא רצתה להקים ועדת חקירה ממלכתית.
האוטובוס מתמלא עד אפס מקום אבל איפה ותיקי הקבוצה? היכן זקני הכפר?
מתוך כל השכבה הרחבה והיפה הזו, ספרתי שלושה בלבד. לאחר מכן למדנו שאריק הגיע ישר מחופשתו. (תסלח לי אריק - אבל הגיע הזמן שמישהו יגיד לך כל הכבוד. מעולם לא הסתפקת במאמרים ובהטפות בלבד (ואלה לא חסרו) אלא היית תמיד מוכן לתת ולקחת גם במעשים).
טעות היא לחשוב שהיות ותרמתם כל כך הרבה לבניית הקבוצה הנחמד שלנו - תם תפקידכם! ולא נכון גם להסתתר גם מאחורי תרוץ של הגיל: כאשר עצם מהות הדמוקרטיה עומד בסכנה - חייב הגיל להגן עליה ולהדריך את הצעירים באותו כיוון. ולכל אילו שפסלו מראש תוצאות מעשיות מהפגנות: הרי התבדתם הפעם ואם המצב יחזור שוב כדאי לזכור; פעולות והפגנות משניות יכולות לעזור, אך לשבת בבית, לצפות במרקע ולראות איך הדמוקרטיה נהרסת - זה כוודאי לא ישנה דבר.

בהפגנה עצמה היו הרבה הרבה מבוגרים וקשישים, עמדו שם - ובעצם נוכחותם כאילו העידו קבל עם ועדה: את זה לא נוכל לסכול עוד. לא בשמנו עוד העיוותים, ההתחמקויות, השקרים והטישטושים.
גיליתי פתאום בכיכר מלכי ישראל שתקופת הציונות היפה טרם חלפה.

....לנסוע לתל אביב לאולם הנשפים של מלון הילטון, להשתתף בסיום מחזור נוסף של הכשרת אסט. עזרו באופן מלא ארבעת החברים מכפר הנשיא והשתתפה גם בת משק אחת. אני נרשם לסמינר שבועי.
חברים שואלים אותי - עברת את ההכשרה; למה עכשיו סמינר ועוד סמינר? האם זה לא דומה לסם? האם זה לא כעין בריחה ממציות החיים? מה להגיד להם?
ההכשרה היתה המתנה הכי יפה שנתתי לעצמי אי-פעם.
למה - כי זה כל כך העשיר את חיי. הוסיף להם עומק חדש. החזיר לי חלק גדול מהחשק, היוזמה, ההתלהבות, והאמונה שפעם היתה לי כאשר הייתי בתנועת נוער, לפני כ-30 שנה, וכאשר עליתי ארצה לכפר הנשיא ומצאתי שכל סמינר נוסף מעורר אותי לעוד פריצת דרך לחיים מלאים יותר.
.../....

מיד ברצוני להרגיע את הרוחות אצלינו: - אף אחד בכפר הנשיא אינו זקוק לאסט.
אפשר לחיות בצורה מלאה ולהסתדר טוב מאד בלעדיו. ישנם רבבות של
מיליונים אשר חיו חיים טובים ומלאים ומעולם ומעולם לא שמעו צליל אחד
של בטהובן או משפט אחד של שקספיר ובהחלט אצלנו כל אחד בוחז לעצמו
איכות ותכן חיים הרצויים לו. אצלי למטרות שונות ומגוונות, בזמן האחרון
בחרתי להרבות לנסוע לחל אביב.....

קולין

אמנות שלישית

בין אורנים וזיתים, בשטח המפריד את בית הקברות הישן עם החדש,
הולכת ובבנית פינת הזכרון לחללי השואה, שעל הקמתה הוחלט באספה לפני
כשנה. הפינה תכלול קיר מאבני בזלת גדולות, הנושא את שמות החללים,
ולפניו משטח מכוסה חלוקי נחל במסגרת של גדר-אבן נמוכה, שתשמש גם
ספסלים.

הצוות העוקב אחרי העבודה מתלבט בדרך שבו
יצוינו השמות על אבני הבזלת. עלו מספר רעיונות
וכעת יש לבדוק אותם מעשית. הוצעו חריטה באבן
אריחים מקרמיקה, אותיות ממתכת (צוקות או קנויות)
"פלאקים" בדומה לאלה באמפיתאטרון. אם אפשר
אנחנו רוצים לנצל כשרונות מקומיים, ואני מבקשת
מאומני המקום ואומניה לפנות ברעיונות ובהצעות
לביצוע.

חשוב שהקהל יראה דגמים של צורות שונות
לפני שנחליט סופית. כל מי שמוכן לעזור
בעצה או במעשה מוזמן לפנות אלי.

אנגה

פעמיים השנה חגגנו שמחה גדולה
במשפחה ופעמיים זכינו ליחס חם וחברי
שהיה יקר מכל מתנה.

איננו יכולים להעלות על דעתנו בסיבות אחרות בעולם כולו בהן
עושים הכל למען בעלי שמחה בצורה כה מושלמת ולבבית כמו בקבוץ.
ואולי כמו בקבוץ שלנו

מקרב לב ומתוך רגשי אושר עמוקים אנחנו רוצים להודות על
כל הברכות, המתנות והעוגות הטעימות ובכלל לכל מי שטרח להכין
את שני האירועים הנפלאים האלה.

מי יתן שכולנו נזכה לאותה חוויה נפלאה.

ג'וני ושולמית.

תודה

הוצאות

13

חוג מלאכה

השנה אני רוצה לנסות שיטה חדשה בחוג מלאכה שיתקיים כל שבוע ביום ב' בין השעות 5 - 6 בערב בחדר מלאכה של ב"ס היסודי, בבניין חברת הילדים. בכל חודש יהיה חוג אחר וכל המעוניינים מוזמנים, להרשם בלוח ליד המזכירות חודש נוב': חוג מקדמה למתחילים.
 " דצמ': חוג פצ'וורק Pachwork למתחילים
 " ינו': חוג כובות למתחילים.
 " פבר': חוג מקדמה למתקדמים
 " מרץ: חוג פצ'וורק למתקדמים
 " אפר': חוג כובות למתקדמים.

נוסף לזה יהיה גם בית פתוח בין 8 - 6 לכל אלה שרוצים להמשיך את עבודתם משנים קודמות, בעיקר כריות, כובות, הדבקות תמונות וכו'.

להת'

רג'י.

האם יש לך כסא פנוי

יש לנו במשק 43 מתנדבים בגילאים שונים ומאוצות שונות. הם במשק לתקופה של 3 חודשים עד שנה. בניהם 18 כבר מאומצים והיתר זקוקים, מתים ורוצים גם הם להרגיש כאן בבית. כדאי להכיר אותם. חברים, הם עובדים ועוזרים לנו בקבוצה מאד נשמח אם תהיו מוכנים לאמץ. נא להתקשר עם קרול ל. תודה..

הודעה מהפאב

המשקאות בפאב מודיעים שהם זקוקים לדלי קרח Ice bucket והם ישמחו אם מישו יתרום להם דלי כזה.

למי שיש נא להתקשר עם הילרי ק. או מיכלי מ. בתודה המשקאות

הודעה מטעם ו' חברה - כרטיסי אגד

לא נוכל להמשיך בהסדר לפיו חברים בשעת דוחק קונים כרטיסי אגד בחוץ ומבקשים החזר כסף, מן הקופה. והסיבה ריבוי המקרים. הדבר נהפך מחריג לכמעט רגיל וגורם לעבודה ולהוצאה מיותרת. וילי מחלק כרטיסים ומופיע בנאמנות ובהתמדה כל ערב - אין סיבה שחברים לא יוכלו לקבל אצלו כרטיסים. אנא חברים - עזרו לשמור על השרות ע"י שימוש נכון.

Parents' Page

15.10.82

Welcome home to Aliza Hatzor, who came home last Friday and surprised her parents.

Mazal Tov to Richard and Nicole and all the Easton clan - a momentous occasion at the wedding when all six brothers were present, complete with families.

A double victory for our basketball teams - both juniors and seniors beat Ysod Hamaaleh this week!

Kabalot Shabat start again this week - doors open at 6.45 so that we can start promptly at 7.00.

Reggie's arts and crafts group is starting the winter season, this time with a difference. Every Monday from 6 - 8 p.m. there will be "Open House" as in previous years, for anyone wanting to get on with present projects. Between 5 - 6 p.m. we will have a different group each month, as follows:

November - Macrame for beginners	February - Macrame (advanced)
December - Patchwork for beginners	March - Patchwork - (advanced)
January - dolls for beginners	April - Dolls (advanced)

The group meets in the school handicrafts room.

Nicole and Richard would like to thank everyone who helped make their wedding such a nice evening.

.....

M A Z A L T O V

17/10 Jack Carabok
Bruce Witham
Avner Menzigorski

18/10 Ronnie Abrahamov

19/10 Danny Hayat
Lilach Hadar

20/10 Jacques Golan

22/10 Nocky Shayn
Yoel Weintraub

23/10 Jenny Ellman

17/10 Miriam & Baruch Cohen

18/10 Zipora & Shaul Zamberg

22/10 Matty & Issy Devons

With the passing of Auntie Ray late last week, one can truly say that we came to the end of an era.

Brought up in London's East End, Auntie Ray epitomised the unspoilt, hard-working generation that has almost left us.

Her last weeks were marred by a 'sad decline, and by physical suffering, so that her passing was merciful.

We will miss her sadly, and extend our condolences to the entire family.

The Parents' Committee